

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4004/2020
05.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Максић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Бојан Бјелановић и Раде Вујић, адвокати из ..., по тужби ради дуга и противтужби ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4855/19 од 11.02.2020. године, у седници већа одржаној 05.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА се одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4855/19 од 11.02.2020. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4855/19 од 11.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 51/17 од 15.11.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име изведених, а неплаћених грађевинских радова на кући туженог исплати износ од 5.676,57 евра у динарској противвредности по средњем курсу у моменту исплате, са домицилном каматом коју утврђује Европска централна банка за евро, почев од 10.07.2012. године, као дана вештачења па до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године камату у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се обавезе тужилац да му на име накнаде штете исплати укупан износ од 164.500,00 динара, са законском затезном каматом од 06.10.2009. године, као дана подношења противтужбе, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4855/19 од 11.02.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 51/17 од 15.01.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог туженог противтужиоца за одлучивање о ревизији као о посебној ревизији по члану 404. ЗПП, зато што спорно правно питање није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретно чињенично стање и решење спорног односа странака. Нема потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, нити су о томе у ревизији понуђени одговарајући докази, с обзиром да изводи из пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 230/2013 од 13.08.2013. године и Привредног апелационог суда Пж 340/2013 не доказују различито поступање судова у истој чињеничноправној ситуацији, као што је конкретна. Због тога је одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), који се примењује на основу члана 506. став 2. истог Закона о парничном поступку, будући да је после ступања на снагу наведеног закона првостепена пресуда којом се окончава поступак укинута и нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 18.06.2009. године, а противтужба ради накнаде штете поднета је 06.10.2009. године. Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 246/16 од 13.12.2016. године, укинута је пресуда Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 2090/10 од 06.10.2010. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. У поновном поступку, пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4855/19 од 11.02.2020. године, потврђена је првостепена пресуда којом је усвојен тужбени, а одбијен противтужбени захтев. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде по тужбеном захтеву је динарска противвредност 5.676,57 евра, док вредност предмета спора по противтужбеном захтеву износи 164.500,00 динара.

С обзиром да вредност предмета спора ни по тужбеном ни по противтужбеном захтеву не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (противтужбе), ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић